d with a Therapist • Drafting Yeshiva Students: r Cheeseburger? The Halachic Status of S ors? • Hurricane Sandy: Rescuing Those Who erman? • Reporting Child Molesters: אחר or sanity Defense in Halachah • Accepting Cha priety: Yichud with a Therapist • Drafting ` hah • A Kosher Cheeseburger? The Halach Scheme to Investors? • Hurricane Sandy: F Cted George Zimmerman? • Reporting Chilc by's Killer: The Insanity Defense in Halachah • A

ane Sandy: Rescuing Those Who Put

or Obligatic מסירה :orting Child Molesters

BY DOVID LICHTENSTEIN

py and Impropriety: Yichud with a Therapist • Drafting Ye. ism of Halachah • A Kosher Cheeseburger? The Halachic S ed by a Ponzi Scheme to Investors? • Hurricane Sandy: Re Prods: In Search of a Solution to the Aguna Probl rrorists for One Israeli? The Gilad Shalit Deal Thron hah • Bernie Madoff: Must a Charity Return Funds

Stand Your Ground vs. Duty to Retreat: Would

)in Have Convicted George Zimmern

to Save the Lives of Many

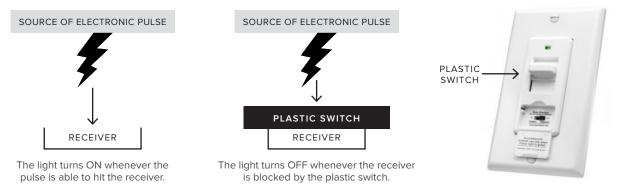
The Kosher Switch

BACKGROUND

The Kosher Switch burst into Orthodox Jewish discourse when the invention went public in 2011, offering the prospect – or, for some, posing the threat – of a permissible way to activate or deactivate electric devices, particularly lighting, on Shabbos. A full-fledged firestorm erupted in April 2015, with the widespread publicity and wild success of the company's crowdsourcing campaign, which raised over \$50,000 in just several days. The idea, to revolutionize Shabbos observance by harnessing technology to create a halachically permissible way to turn electric lights on and off on Shabbos, was met with both great enthusiasm and sharp condemnation. The invention received emphatic support and endorsements from several renowned rabbis, but was caustically rejected by others.

The Kosher Switch controversy is likely only the first in what we can anticipate to be a long series of difficult questions surrounding the effects of 21st-century technology on the universally-accepted prohibition against activating electricity on Shabbos. As digital and "smart" technology continues to expand and develop, we are fast approaching the time when we will be inadvertently activating electronic devices through the most ordinary actions, such as motion and speech, at any point during the day, everywhere, including our homes. Technologies for voice and face recognition, for example, are poised to revolutionize modern life, and it is not at all difficult to imagine the time when full home automation will become the norm, when basic systems such as alarms, lighting and climate control, and perhaps individual appliances, will operate automatically as we move about and talk. As such, rigorous halachic analysis of the Kosher Switch is vitally important not only to determine its status vis-à-vis Shabbos, but also as a precedential case study of indirect activation or deactivation of electric currents on Shabbos. This controversy challenges contemporary poskim to carefully examine models of indirect melacha on Shabbos to determine how they are treated by Halacha – an enterprise which will lay the groundwork for the classification of future inventions and their status with respect to Shabbos.

The Kosher Switch works as follows: an **electronic pulse** randomly fires and hits a **receiver**. If the receiver is unobstructed, the light turns on. If a piece of plastic is moved into the path of the pulse, the light turns off. An LED light informs the user when the pulse is not active. During this time, he or she places the piece of plastic either in or out of the pulse path to turn the light on or off. Sometime later, the pulse fires and either turns the light on or off. The theory is, that while the pulse is inactive, moving the plastic is a mundane activity. It is only later when the pulse activates that the position of the plastic becomes relevant.

QUESTIONS TO • Can a Kosher Switch be used on Shabbos? What halachic factors would go into this decision?

GRAMA

The concept of forbidden work (melacha) on Shabbos is governed by the concept of *Meleches Machsheves*. This means that the only type of labor that is prohibited on a biblical level is the most intended and specific, creative-action possible. Labor which is destructive, unintentional, or inconsequential is either merely forbidden rabbinically, or permitted.

Excluded from the category of *Meleches Machsheves* as well, is melacha defined as a *grama*. A *grama* is a labor that is performed in an **indirect** fashion. For example, the Mishna in Shabbos says:

Shabbos 120a

And we can make a partition of vessels whether they are full [of water] or not, so a fire will not pass through. Rabbi Yosi says one cannot fill an earthenware vessel with water because they cannot reflect the fire; the flame will break the vessel and the water will put out the fire. ועושין מחיצה בכל הכלים בין מלאין בין ריקנים בשביל שלא תעבור הדליקה רבי יוסי אוסר בכלי חרס חדשים מלאין מים לפי שאין יכולין לקבל את האור והן מתבקעין ומכבין את הדליקה

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE NEXT PAGE

The debate here surrounds this principle of *grama*. In this instance, no one will be directly extinguishing a fire (which would be considered *melacha*). Instead, the Tana Kamma suggests to place jugs of water around the fire. Rabbi Yosi says that this may **indirectly** cause the fire to be extinguished. The Tana Kamma (whom the Halacha follows) contends that this is not an issue because the extinguishing will be indirect (*grama*). Therefore, it would not fall under the category of *Meleches Machsheves*, and therefore be permitted.

But there are limits to how far we take this leniency. In Bava Kama, the Gemara states that if someone started a fire and the wind blew it onto another's property, the arsonist is exempt from payment. The Gemara asks: Why, then, is someone who throws grain into the wind in order that the wind separates the wheat from the chaff (called winnowing) considered to have performed a *melacha*? In both cases, it is the wind, not the person committing the act...? The Gemara answers:

Bava Kama 60a

Rav Ashi says: We only say winnowing through the assistance of wind [is forbidden] regarding Shabbos, where the Torah forbade *Meleches Machsehves*. But here it is a *grama* and a *grama* is exempt by damages.

רב אשי אמר כי אמרינן זורה ורוח מסייעתו ה״מ לענין שבת דמלאכת מחשבת אסרה תורה אבל הכא גרמא בעלמא הוא וגרמא בנזקין פטור

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE FOLLOWING PAGE

The Gemara seems to differentiate between damages and *Meleches Machsheves*. An indirect action is not enough to make one obligated to pay, but it is included in *Meleches Machsheves* and therefore assur on Shabbos! This seemingly contradicts what the Tana Kamma said earlier!

The Rosh is aware of this difficulty and offers the following suggestion:

Rosh, Bava Kama 6:11

There [by winnowing], the Torah forbade it because it is *Meleches Machsheves* even though it is merely a *grama*. It is nevertheless forbidden since this *melacha* (winnowing) is primarily accomplished in this fashion.

התם מלאכת מחשבת אסרה תורה אע״פ דלא הוי אלא גרמא בעלמא בהכי חייבה תורה כיון דמלאכה זו עיקר עשייתה ע״י רוח

QUESTIONS TO • Why would a *grama* not matter, if it is the normal way of accomplishing an action? **CONSIDER**

The Rosh distinguishes between winnowing with the wind and placing water jugs to extinguish a fire. While both are indirect labors, winnowing isn't really considered a derivation from *Meleches Machsheves* **since it is the normal way to winnow**, so it is forbidden. Placing jugs to extinguish a fire is not the normal way to extinguish a fire and therefore indirect enough to warrant a lenient ruling.

החיצונים. פונדא. גם היא מגעת עד למטה מטיבורו של אדם וקורין לו בלשון פרסי פשת, [נ״א: בלשון ישמעאל בישת] ונקשו הותינותים ועשה, את היא אמרו מי משמיו מי שהיו היא אם קורין לו חבישון מוס בשון מוס בשוק שלמא בשון שלמא ביון אישו בתשב אפורה, היא אפור האמורה בתורה, ויש בה כסים כסים כנגר הלג וחות ידיים. קבנוס של שטק, הלוק התחותין שלובישי אותו ינקרא גלאלה. חלוק, היא אומלובשי (המלבישי) העליין, וקורין לו (ורבנין) (זרבקאנה). שני ספרקים 6) ויש שגורס סובייקין והם (ניא: והואן בלשין יון הסכנסים. ושמענו שאמר הגאון נטריה רחמנא (דם תפנקי) (דמתפנק) שמלבישין בהן הידים עד האציל והם בן או הזמן שליין הן המכוס שלמו שאם האחן שהיו היומים בוצעין המאמצון שליים שלייות הקריים. פלייות ויש בהן בתי אבצנית שע מעלים, כמשמען, שני מרגדי בלישון ישמעא גוראבי. אפליאות גם מסגעלים לשוקריים. פלייו (האנין) ודאינין) שעל השוקרים מן העור. ומעפורת והגור שבמתנים וכובע, הרי ירח כלים. די שמעון בן גנס אומר פורשין עור של גדי וכוי, אמר רב יהודה טלית שאחז בה האור מצד אחד נותן עליה מים מצד אחר ואם כבתה בבתה. והא ודאי גום כיבוי הוא. ואקשינו עליה ממתניתא דקתני פושטה ומתכסה בה אבל מים שהו גרם כיבוי לא קתני.

היו פיקחין רידעי דכה"ג לאו שכר שבת הוא עושין עמו חשבון לאחר השבת: ולהיכן מצילין כו': מ"ש הכא דקתני לכם ומ"ש הכא דקתני עמי אמרי גבי רבינו הננאל (המשך) מזונות קתני לכם משום דלא קא חזו (0) אלא מזון ג' סעודות אבל גבי לבושים אם היו פקחין שיודעין דכי האי וווא לאו שרר שרח קתני עמי משום דקחזי ליה לכולי יומא: ת״ר לובש יי מוציא ופושט וחוזר ולובש האי גוונא לאו שכו שבון הוא, הואיל ומהפקירא קא זכו, ואינון האי רמהררו ליה ומוציא ופושט ואפילו כל היום כולו דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר שמנה עשר כלים ואלו הם שמנה עשר כלים ימקטורן "אונקלי ופונדא קלבום לבעה ב כגון מותה מרידה הוא. עושין חשבון כשיעור שכרם ושקלי ליה, ושארא שבקי ליה לבעה״ב. [ו]סוגיא של פשתן וחלוק "ואפיליות ומעפורת יושני ספרקין ושני מנעלים ושני שבקי ליה לכעהיים. וןסוגיא דשמעתא החסיד גדול הוא מירא שמים. ולשם מוציא כל כלי תשמישו. לרבון בחצר המעורבת, לבן בתירא אף לשאינה מעורבת. ולובש כל מה שהוא יכול ללבוש ועוטף אנפילאות וב' פרגר וחגור שבמתניו וכובע שבראשו וסודר שבצוארו: כותני' ר׳ שמעוז בז גנם אומר פורסין יעור של גדי על גבי שידה תיבה ומגדל שאחז בהן את האור מפני שהוא מחרך יועושין מחיצה בכל הכלים בין מלאין בין ריקנים בשביל שלא תעבור הדליקה רבי יוסי כל מה שהוא יכול להתעטף. ואפילו יתר מי״ח כלים, וכן אוסר בכלי חרם חדשים מלאין מים לפי שאין יכולין לקבל את האור והן מתבקעין ומכבין את הדליקה: גמ׳ אמר רב יהודה אמר רב מלית שאחו הלכה, וקא משמע לן שמותר להערים, ירושלמי תני מות מערימין ר׳ יוסי בר אבין אמר מערימין, ועל זה אמרינן בה האור מצד אחד נותנין עליה מים מצד אחר ואם כבתה כבתה מיתיבי "למלית שאחז כה האור מצד אחד פושמה ומתכסה כה ואם כגמרא דפורפת על האבן כגמרא דפורפת על האבן יעל האגוז כו׳, תיבעי למאן כבתה כבתה וכן ספר תורה שאחז בו האור פושמו וקורא בו ואם כבה כבה ראמר מערימין תיבעי למ״ד אין מערימין. ואומר לאחרים כואו והצילו עמי, שכן דרך פי׳ י״ה כלים דקאמר ר׳ יוסי, כלומר דהאי אם היו פקחין דמתני׳ לאו פקחין צדין קאמר ליטול את הראוי להם דאם כן יעכצו הכל הוה ליה למתני אלא לאו פלי "יה כלים דקאמר לי יוסי, [מקטורין] כמו מעיל, ובלשון ישמעאל (כרכום) [ברנוס] שיש לו בית ראש ועוטה בו הלובשו ויש (לו) [בו] לולאות וקרסים (שהוא הוה) הכי קאמר הני יראי שמים אם פקחין הן בהלכות שבת דידעי דכה״ג לאו שכר שבת הוא דמעיקרא לאו אדעתא דשכר פעולה נחית עושין עמו השבון. והכי קאמר אדרב חסדא מי אלא לא שבקיניה לרב חסדא לסיימיה למילמיה: טלחלר המעורבת. ואסיי הכי טובא לא ליצול כדאמר לעיל ודף קיוון מתוך שבהול אי שרי לאיעסוקי בהצלה כולי האי אתי לכבויי: מקטורן. מנטייל: אוגקלי. לבוש [שמתברן, והוא] כמו מלבוש. אונקלי. בגד דקיק שנקרא [בלשון ישמעאל] מערקה, רחב כעין שרינישיא ובלשון ערבי מחשיאיה: פונדא. אזור חלול מעל למדיו: הלבום. נביייש: חלוק. קמישיא על בשרו: ואפליון. קדין להמעטף בו כולו: מעפורת. לעטף ראשו: ושני ספרקין. פיישוליש: אנפילייאות. קלנוייש של למר: פרגוד. גניליייש ובלשון אשכנו קניהוז״ן: הגור. על חלוקו מבפנים: וסודר שכלוארו. ותלויין ראשיו לפניו לקנח בו פיו ועיניו: מתגר׳ עור של גדי. לח: מפני שהוא שלובש אדם על בשרו והולם כל גופו. וכן שנינו ומגילה כדו בענין תפילין של יד ציפהו מחרך. מן האור ובלע״ו רטריי״ט ואינו נשרף ומתוך כך הוא מגין על התיבה: בין מלאים. מים: שאינן יכולין לקבל. כח האור מפני שחדשים הם: זהב ונתנו על בית יד של

אונקלי שלו,

1517

(12.3)

מחזר על כלים הרבה ישכח ויביא

מוסף רש"י אלא אם כן נכשלים בהן. כשהתלמיד נכשל כשמיעתו פעס מאי כבא להציל דמי או כבא לקפל דמי (6) מדאמר רבא אמעיה רב שיובי לרב ראשונה ושניה הוא נותו לב לתמוט וסנים וסנים וחגיגה ידם לעמוד על שמועמו (חגיגה ידם מו: שיכשל בהן להורות טעות ורכלימוהו והוא נותן לב ומבין וגיטין מגם. ולובש כל מה שיכול ללבוש. דגרי ר' מאיר, יאפילו עשרה חלוקים זה על זה ולעיל מהם. ובלבד שלא יביא כלי אחר. מתוך שהות חסידי אגרא דשבתא שקלי אלא אמר רבא הכא בירא שמים עסקינן ויי מולא

שיכול ללבוש ועומף כל מה שיכול לעמוף ר' יוסי אומר י"ח כלים הוחוזר ולובש ומוציא ואומר לאחרים בואו והצילו עמי: גמ׳ והא תנא ליה יירישא ג׳ סעודות ותו לא אמר רב הונא לא קשיא כאן בבא להציל כאן בבא לקפל יבא ריי״ט. מתכווץ (או להציל מציל את כולן בא לקפל אינו מקפל אלא מזון ג' סעודות ייר' אבא בר

קניהרו״ן [קניהושי״ש]. מכנסי-ברכיים (״בלשון

קלצנו״ש [קלצי״ש]. גרב, נער אר. גניליי"ש [יינוילי"ש].

.[פיישול״ש [פיישול״א].

נכיי״ש [גנביי״ש]. מקטורן המיש"א חולצה

שריניש״א [שרוינ״א].

לעזי רש"י

שו״ע שם סעיף כג כל: $\rightarrow \alpha$

כאי כ מיי׳ פרק יג שם הלכה ד ה סמג שם טוש״ע שם סעיף כב: סב ל מייי שם הלכה ו טור

כג טור שו״ע שם סעיף ו: ם ח ט מיי׳ שם הלכה כד טור :ט קייע שם פעיף ט

בו ג מיי׳ שם טור שו״ע שם קעיף ז: בה דה מייי שם הלכה כה טור שו״ע שם קעיף ח: נמו ד מייי שם הלכה כב

הל׳ כב כג סמג לארין סח ארי על עמג מארן שא טור שויע אויית סימן שלד סעיף ו [וסימן שא סעיף מד]: בו ב מייי שם הלנה כ טושיע שם פעיף יו:

עין משפט

נר מצוה

קב.

אידי ואידי בבא לקפל. פירש

אפי׳ כא לקפל דלר׳ אבא אין חילוק

בין לקפל בין להציל דאפילו להציל

בהצר אחרת לא שרי אלא מזון ג׳

סעודות אבל אין נראה לומר דלהציל

שרי אפילו מאה סעודות בחלר

אחרת גם לרבי אבא דאם כן הוה

ליה לאוקומי מתני׳ אידי ואידי בחלר

אחרת וכאן בבא לקפל וכאן בבא

להציל: בותן מים מצד זה. פירש

רשב״ם לאו דוקא על הטלית דהא

קי"ל בפ׳ דם הטאת וובחים צר:) דבבגד

שרייתו זהו כיבוסו ולעיל בסוף

פרק שמנה שרלים (דף קיא.) פירשתי:

נרס

הרב פורת דלקפל היינו

כל כתבי פרק ששה עשר שבת דברים שאין אדם טומד בהן. על בוריין לאומרן כהלכתן: אלא אם כן נכשל בהן. עד שאומרן בי וג' פעמים בשיבוש דהיינו טעמי גה א מיי פריג מילי מורה המסומרין: לא אהיה מובש. איני רגיל להיות חובש חבוש בבהמ״ד. אהיה הורגלמי כמו שחוק לרעהו אהיה ואיוב יבו אני הווה:

> דברים שאין בני אדם עומדין עליהם אלא אם כן נכשלים בהן ישנן תחת ידיך קצין תהיה לנו יישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חובש וגו' אין ישא אלא לשון שבועה וכן הוא אומר ילא תשא את שם ה' לא אהיה חובש לא אהיה מחובשי עצמן בבית המדרש ובביתי אין לחם ואין שמלה שאין בידי לא ימקרא ולא משנה ולא גמרא וממאי דילמא שאני התם דאי אמר להו גמירנא אמרו ליה אימא לן הוה ליה למימר גמר ושכח מאי לא אהיה חובש כלל לא קשיא כאן בדברי תורה כאן במשא ומתן: מתני' אמצילין סל מלא ככרות אע"פ שיש בו מאה סעודות ועיגול של דבילה וחבית של יין ואומר לאחרים בואו והצילו לכם ואם היו פיקחין עושין עמו חשבון אחר השבת להיכן מצילין אותן ילחצר המעורבת בן בתירה

> אומר אף לשאינה מעורבת ייולשם מוציא כל כלי תשמישו יולובש כל מה

זבדא אמר רב אידי ואידי בבא לקפל ולא קשיא כאן לאותה חצר כאן לחצר

אחרת בעי רב הונא בריה דרב יהושע פירש טליתו וקיפל והניח וקיפל והניח

חסרא ודרש ובלבר שלא יביא כלי שהוא מחזיק יותר מג' סעודות ש"מ יכבא

להציל דמי ושפיר דמי א"ל רב נחמן בר יצחק לרבא מאי טעותא אמר ליה

דקתניי ובלבר שלא יביא כלי אחר ויקלום כלי אחר ויצרף כלי אחר הוא דלא

אבל בההוא מנא כמה דבעי מציל: ועיגול של דבילה כו': יחשבון מאי

עבידתיה מהפקירא קזכו אמר רב חסדא מדת חסידות שנו כאן אמר רבא

ניחא ליה דליתהני מאחרים ובחנם נמי לא ניחא ליה דלימרח והכי קאמר ואם

נאמנין ואין מתהללים על שקר: מתני׳ ופיגול של דבילה. שהוא גדול ויש בו סעודות הרבה: ואס היו פקחין. לישאל שכרן כפועלים: כל כלי תשמישו. שלריכין לו לאותו היום כגון כוסות וקיתוניות: י"ח כלים. מפרש להו בגמרא. שכן דרך ללובשן בתול יחד אבל טפי מהכי לא ואינו פושטן לחזור וללבוש ולהליל אחרים: גמ׳ כבא להליל. שושהלילן בסל [אחד] כדקתני סל מלא ככרות ואינו טורח אלא להצילן מתוך הדליקה בבת אחת מציל כל מה שבסל דהה חדה זימנה הוה מה לי פורתה מה לי טובה: בבה לקפל. קלים הרצה זה עם זה לטרוח [ולאוספס] ולחזור ולהוציא מזון ג׳ קעודות הוא דיכול להציל בקלים הרבה ותו לא שכל א׳ טורת בעלמו הוא: פירש טליתו וקיפל והניח. הביא אוכלין והנית וחזר והביא והנים מהו: כבא להליל דמי. הואיל ואין כאן אלא כלי אחד ובפעם אחת הוא מוליאס: או כבא לקפל דמי. הואיל וטורת לאסוף ולכנוס: אטעייה רב שיובי לרב הסדה. יןעד] שדרש לפניו והודה לו רב חסדא ואהא מתני׳ דאמרן לעיל (דף קיו:) נשברה לו חבית בראש גגו מביא כלי ומניה תחתיה ודרש רב שיזבי לרב חסדא ובלבד שלא (ה) יתן כלי המחזיק יותר משלש סעודות והודה לו רב חסדה ומדהמר רבה הטעייה שמע מינה טעותא הוא דאפילו מחזיק סעודות הרבה מותר כיון דחד מנא הוא והאי כמקפל ונותן בכלי אחד דמי דהא מעט מעט הוא נופל יומטפטף בו ש״מ בחד מנה כבה להציל דמי: מאי טטוהא. מנא לך דטעותה הוה בידיה: המר ליה. מדקתני בה בברייתה: וכלבד שלה יכיא כלי אחר כו'. ש״ת כלים טובא הוא דאסירי אבל בחד שפיר דמי: מהפקירא וכו'. דהא הצילו לכם קאמר להו לצרכיהם ואם פקחים הם יעכבו הכל הוה ליה למיתני: מדת קסידות. שמחזירין לו: קסידי אגרא דשכתה שקלי. בתמיה. הם הסידים הם יש להם לוותר משלהם בכל דבר שיש בו נדנוד עבירה. ואע״ג דלאו שכר שבת גמור הוא שהרי לא התנה ומהפקירה קה זכו מיהו חסיד לה מיקרי אא״ל מוותר משלו: הכא בירא שמים עסקינן. המציל הזה ירא שמים הוא ולא חסיד לוותר משלו: דלה ניהה ליה דליתהני מהחריני. בזכייה דהפקירא דידע דלא מרצונו הפקירו: ובחנם נמי לא ניחא ליה דליטרח. דלאו חקיד הוא ווו ולמחול על שלו: והכי קאמר כוי.

> באותה חצר, שיש לו להציל אפילו ק' פעורות, בין בכלי אחד בין בכמה כלים, ולענין בעיא דרב הונא בריה דרי יהושע, פשיט מראמר רבא הא מילתא אטעייה רב שיובי ודרש, ובלבד שלא יביא כלי אחר מחזיק יותר מגי סעודות, שימ בבא להציל (ניא: להחזיק) דמי שימ. והכי קא נגרין מדקאמר רבא דבטטנותא דרש רב הסדא שלא יביא כלי מחזיק יותר מגי מעודות, מפענין מינה כי אפילו אם יביא כלי מסחזיק כל מה שהוא חפץ. ויקפל ויניח בו ויטלנו כולו בבת אחת שפיר דמי. א"ל רב נחמו בר יצחק מאי טעותא, פירוש מנ"ל דטעותא כל שה שואה אוקר איקר אינד אינד של של של שה של דולי בעוד של שנוח של היא לדב מומן בו במקר אש לסוגי שלים על רובמות היא, הלכא הווקא אמר רב שיובר. אחר ליה בפא לא סייר, סדקתו לעניין סי שעשברה לו חביר שא נגו כביא כלי וכנות חתיה, ו הכלבד שלא יביא כלי אחר רקלוט, כלי אחר יוצרף, כלי אחר לא יביא, הא בכלי אחר כמה רבעי נהי, וכין הלכה. וכיון שדוך בנ

> זשבון לאחר השבת. אוקימנא בירא שמים דלא ניחא ליה לאיתהנויי מאחריני ובתנם (נמי לא בעי ליה). והכי פירושא דמתייתין,

מסורת הש"ם (ה טעס, ב) עירובין לה:, ג) לעיל קיז:, ד) [לעיל יט:], ס) לעיל קיז: עירובין לט: 1) ופי' בגד דקיק שלובש אדם על בשרו וממאי. דמשום דיש בהן אמנה הוא דילמא על כרחיך לריכים שישיבו האמת: דאי אמר להו גמירוא. אותן טעמי תורה: אמרי ליה. ערוך), ז) [פי׳ מסוה], מ) [מוספת׳ פי׳ד], ט) [רש״ל], י) ש״י, כ) [צ׳יל ומעלעל ע׳ שואלים אימא לן: ומשני הוה ליה למימר גמר ושכה מאי לא אהיה הובש. מודה הוא על האמת שלא יגע בתורה: בדברי הורה. היו

> תורה אור השלם ן ישא ביום ההוא לאמר לא ו אחיה תבש ובביתי איז לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם: ישעיהו ג ז 2 לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא ינקה יי את אשר שא את שמו לשוא: שמות כ ז

> > הגהות הב״ח

(א) נכו׳ לקפל דמי תא שמע מדאמר רכא: (כ) שכ כירא שמים עסקינן דלא: (ג) שם סמים ללא: (ג) שם דלא כלא קא חזי ליה ללא: (ד) שם דנת קת החיי דיה תות: (ד) שם תני רבען לובע ובורציא: (ס) רש"י דיה אטעייה וכו' ובלבד שלא יביא כלי: (ו) ד"ה ובתנם וכו' דלמחול:

גליון הש"ם מתני' ולובש כל מה שיכול ללביש. עיל דף קה עייב: גמ' מקמורן אונקלי ופונדא. צי' לעיל דף נט ע״ד תוס׳ ד״ תרי המייני: שם ושני ספרי גולר במתני' פרק כ"ט משנה ב דלנים: מתני' עור של גדי. עיין לעיל דף מט ע״ח תוק׳

רבינו הננאל

ד״ה טומנין:

מצילין סל מלא ככרות אע״פ שיש בו ק׳ סעודות. אע״פ שיש בו ק׳ סעודות. [1]אקשינן איני והא תני רישא מצילין מזון ג׳ סעודות ותו לא. ושני רב הונא לא קשיא רישא בכא לקפל, פי' כג שמקבץ מתוך הבית ממקומו שמקבץ מחוך הביח מסקרמות [הרבה] ונוחן בכמה כלים, שאין לו להצלי אלא מזון של אין מעדרת בלבד. סיפא [נ"א: סופה] במציל כולן בכלי אחד סופה] במציל כולן בכלי אחד מיות שהוא. ואע"פ שאין ביות הטעם כאשר פירשעו, כיומר בליות ביות ביומר ביומר ליות ביומר בליות ביות ביומר ביומר ליות ביומר בליות יישא במקפל ונותו בכלים דישא במקפל תוחן בכלים שנים ושלשה, וסיפא במציל סל אחד במות שהוא, מפורש, היבנונהו מדבעי רב הוגא בריה דרי יהושע פירש טליתו וקיפל והניח וקיפל המי או כבא לקפל דמי או כבא שייי, עבא לקפל דמי או כבא להציל דמי, דמגלי לן שאם קיפל בכלי אחד ונטלו וחזר וקיפל בכלי אחר ונטלו זהו לקפל, פשיטא שאינו מציל לקפל, פשיטא שאינו מציל אלא מזון ג׳ סעודות. וכי קא מבעיא שקיפל והנית בתוך טליתו וחזר וקיפל והנית בתוך טליתו, מי אמרינן כיון שמקבל ומביא כמקפל רמי ואסור, או דילמא כיון שהוא מניחן בתוך טלית אחד אחד ונוטלן כאחד, כבא להציל דמי ושרי. ומיפרשא נמי הא בנמרא כסוף יציאות השבת, הנהו תרי תלמידי מר מציל בחד מנא ועמיד כו סציע בחו מנא ומר מציל בתרי מני, קמפלגי בפלוגתא דרי אבא בר זבדא ורב הונא. הכין גמרא ומיגמר בדפרישנא לעילא, דאסיר לרב הונא ושרי לר׳ אבא בר זבדא. ומסתייע נמי מתלמוד א״י דאמרי על מצילין סל מלא בכרות, מכיון שכולו גוף אחד במין שכולה סעודה אחת היא, יהאי כמימרא דרב הונא. ובא ר׳ אבא כר זברא ופירק פירוק אחר ואמר, רישא דמתניתין אחור ראמו, רישא דמוביונין במציל לחצר אחדת, שאין לו להציל אלא מזון ג׳ סעודות בלבד בין בכלי אחד בין

TALMUD BAVLI SHABBOS 120A

THE KOSHER SWITCH -4 -

לעולם

הגדיש מיוחד שהוא תלוש מן הקרקע אף כל שהוא תלוש מן הקרקע מ"ל או הקמה:

רב אשי אמר כי אמרינן זורה ורוח מסייעתו הני מילי לענין שבת רמלאכת מחשבת אמרה תורה. וכטגורס לזכות הרוח המסייעתו הוי מלאכת מחשבת ולהכי חייב בגרמת זרייה זו אבל עושה מעשה של זרייה בפני עלמו לא אקרי ויוורה) לכך הכא לא מקרי מבעיר אלא גורם והתורה לא חייצה אלא מבעיר ולא הגורם יו (אלא) הבערה ע"י רוח המסייעתו ולהכי חשיבא הא גרמא לענין האש ככל שאר גרמות דקי"ל גרמא בנזקין פטור ומר צר רב אשי דפריך גבי רקתא בלא יחפור (צ"צ דף כו. ושם) 🕫 מאי שנא מוורה ורוח מסייעתו מצי סבר כרב אשי דהכא דהתם לענין חיוב הרחקה חשיב גירי דיליה וצריך להרחיק ואפיי שירי יוסי כמו הרחקת סולם מהשובך חשיב גירי דיליה לענין הרחקה אע"ג דלא חשיב ליה התם אלא גרמא דפטור מחשלומין מ"מ אסור ולריך להרחיק וגץ היוצא מתחת הפטיט דחטיב מזיק משום דניחא ליה דתיאל ומכה בכח כל כך שאחר גמר כחו יזיק ברוח מצויה וכך משני בלא יחפור ולא רצה להעמיד שמכה כל כך בכח עד שמויק בכח אדם לבדו בלא רוח דאם כן לא הוה חני לה גבי נוקין דאש אלא גבי נוקין דאדם: והכא גרמא בנוקין. מתוך כך נראה דאם שנים הביאו עצים ואור וליבו שניהם ואין בכל אחד כדי ללבות פטור ותימה הוא: לדבות כל בעלי קומה. בקונטרס פירש כל צ׳יה אבל בירושלמי משמע דמרצי אילנות וכל דבר המחוצר והכי איתא התם אי מה

זה אע"פ ששניהם מלד אחד כי הלימור חם והרוח קר:

לעולם אם יש בליבויו בפני עלמו כדי ללבות חייב ואם לאו פטור אע״פ שבסיוע הרוח מלבה דלא הוה ליה לאסוקי אדעתיה שתלטרף נשיבת הרוח לזימור שלו ויסתייע על ידה ללבות דלא שרית שתצטרף נשיבת הרוח עם הזימור לסייעו רי הם מקלקלים זה את

כעושה בפני עלמו ומשני אביי הכא במאי עסקינן כגון שליבה מלד אחד שבענין זה אין דרך הרוח לסייעו ולכך כי מתרמי שנסתייע בליבוי הרות פטור דלא הוה ליה לאסוקי אדעתיה שילטרף ליבוי הרוח עם ליבויו דלה שכיח שינטרפו ולה הו״ל להזהר בכך יותר מברוח שאין מלויה כך פר״י ועוד יש לפרש כגון שליבה מלד אחד שאין בליבויו ללבות כל המדורה ולא ברוח אלא לד אחד דמדורה ליבה הוא ולד אחר ליבה הרוח ואם לא היתה המדורה מתלבה כי אם מלד אחד היה הולך וכנה מחמת שהוה מועט ומחמת שהחשות מתחברות יחד מתגדלת האש ומוקת ולא דמי השתא לזורה ורוח מסייעתו דמה שליבה לא סייע הרוח כלום: רבא אמר כגון שליכה כרוח מצויה וליכתה הרוח כרוח שאין מצויה. וה״פ אם יש כליבויו כדי ללבות עם רוח מלויה חייב דחשיב כאילו עושה הכל בפני עלמו ואס לאו שאין בליבויו בהדי רוח מלויה כדי ללבות אלא ע״י רוח שאין מלויה שקייעתו נעשה המלצה פטור דברוח שאינה מצויה לא הוה ליה לאסוקי אלעתיה: רבי זירא אמר כנוז דצמרה צמורי. לא נפח גאור כעין נשיבת הרוח אלא חום הכל פיו הוציא על האור ללבותו והכי קאמר

יס3 כתב רחמנא גדיש הוה אמינא גדיש חייכ רחמנא משום דהפסד מרובה הוא אבל קוצים דהפסר מועט אימא לא קמה למה לי מה קמה בגלוי אף כל בגלוי וֹלר׳ יהודה יירמחייב אנזקי ממון באש קמה למה לי לרבות כל בעלי קומה ורבנן לרבות כל בעלי קומה מנא להו נפקא להו מאו הקמה ורבי יהודה • או מיבעי ליה לחלק ורבנן לחלק מנא להו נפקא להו מאו השרה ורבי יהודה יאיידי דכתב רחמנא או הקמה כתב או השדה שדה למה לי לאתויי ילחכה נירו וסכסכה אבניו ולכתוב רחמנא שדה ולא בעי הנך צריכא דאי כתב רחמנא שדה הוה אמינא מה שבשדה אין מידי אחרינא לא קמ"ל אר"ש בר נחמני א"ר יונתן אין פורענות באה לעולם אלא בזמן שהרשעים בעולם ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים תחלה שנאמר כי תצא אש ומצאה קוצים אימתי אש יוצאה בזמן שקוצים מצוין לה ואינה מתחלת אלא מן הצריקים תחלה שנאמר ונאכל גריש ואכל גריש לא נאמר אלא ונאכל גדיש שנאכל גדיש כבר: תאני רב יוסף מאי דכתיב יואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר כיון שניתן רשות למשחית אינו מבחין בין צדיקים לרשעים ולא עוד אלא שמתחיל מן הצדיקים תחלה שנאמר יוהכרתי ממך צדיק ורשע בכי רב יוסף כולי האי נמי לאין דומין א"ל אביי מיכותא הוא לגבייהו דכתיב יכי מפני הרעה נאסף הצדיק אמר רב יהודה אמר רב

שלח ביד פקח הפקח חייב וכו': אמר ר"נ בר יצחק מאן דתני ליבה לא משתבש ומאן רתני ניכה לא משתבש מאן דתני ליכה לא משתבש דכתיב יבלבת אש ומאן דתני ניבה לא משתבש דכתיב יבורא ניב שפתים: לבתה הרוח כולן פטורין: ת"ר אליבה ולבתה הרוח אם יש בלבויו כדי ללבותה חייב ואם לאו פמור אמאי ליהוי "כזורה ורוח מסייעתו אמר אביי הכא במאי עסקינן כגון שליבה מצד אחד ולבתו הרוח מצד אחר רבא אמר כגוז שליבה ברוח מצויה ולבתו הרוח ברוח שאינה מצויה ר' זירא אמר כגון דצמרה צמורי רב אשי אמר יכי אמרינן זורה ורוח מסייעתו ה"מ לענין שבת יידמלאכת מחשבת אסרה תורה אבל הכא גרמא בעלמא הוא וגרמא בנזקין פמור: מתני' יהשולח את הבערה ואכלה עצים או אבנים או עפר חייב שנאמר יכי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גריש או הקמה או השדה שלם ישלם המבעיר את הבערה: גמ' אמר רבא למה לי דכתב רחמנא קוצים גדיש קמה ושדה צריכי דאי כתב רחמנא קוצים ה"א קוצים הוא דחייב רחמנא משום דשכיח אש גבייהו ושכיח דפשע אבל גדיש דלא שכיח אש גבייהו ולא שכיח דפשע אימא לא ואי

6) נריג גין, גין נעמינטי: סלסא. עליס דקיס: ניבה. כעאדה מנענע שפתיו ורוח ליבת ולבתה הרוח אם יש בליבויו ברי ללבות חייב ואם לאו גבא מיי פייד מאלי מקי פמור. בשאין ברוח בפני עלמו כדי ללבות מיירי דאי בשיש בו כדי ללבות אפילו כשיש בליבוי המלבה כדי ללבות למה דלא אהני איהו: כגון שליבה ברוח מלויה. כשמתחיל ללבות לא יתחייב דבלאו איהו נמי היה הולך ומזיק אלא ודאי כשאין ברוח כדי ללבות תיירי ולכך כשיש בליבויו

כדי ללבות חייב המלבה כי הוא עשה

הכל דהוה ליה כמו זה יכול וזה אינו

יכול דהשיב אינו יכול מסייע שאין בו

ממש בפרק המלגיע (שנת ד' לג. ושס)ה)

ואם אין בליבויו כדי ללבות אע״פ

שגם ברוה אין כדי ללבות פטור

דלא מיחייב משום אשו אלא אם כן

עשה כל כך בפני עלמו בלא סיוע

הרוח או דבר אחר שיוכל להזיק

ברוח מלויה אחר גמר המעשה שלו

דהכי משמע המבעיר את הבערה

שבפני עלמו עשה את הבערה שיכול

להזיק ברוח מלויה ולכך כאן פטור

דבלאו ליבוי לא היתה יכולה להזיק

והליבוי דהיינו גמר עשייתה לא עשה

המלצה בפני עלמו ופריך אמאי פטור

ליהוי כשעושה הליבוי ע"י סיוע הרוח

כאילו עשאה בפני עלמו כמו לענין

שנת דמשיב זורה ורוח מסייעתו

עין משפמ

נר מצוה

ממון הלכה ז ועיי

בהשגות ובמ״מ קמג עשין

מז טוש״ע ה״מ סימן תיה

סעיף ט ועיין שם בהג״ה

ב [רב אלפס במקומו ועוד

בב"ב פ"ב דף קמו): בג ג ד מיי׳ שם הלי ה

טוש״ע שם פעיף ב:

לעזי רש"י

מוסף רש"י

סלתא. עלים קטנים

דקים, דהאי ודאי פושע

הוא ולעיל כרה. דמלאבת

מחשבת אסרה תורה.

שנסמלה פרשת שנת

למלחכת המשכן בויקהל

והתם מלאכת מחשבת

כמיל (ביצה יג:) שהעושה

אותה מתכוין למלאכה גמורה אלא ששגג בשבת או

קבור שמלאכה זו מותרת

סבחים מז. וכעי״ז חגיגה

יי) שחשב לעשות וחת

סנהדרין טב:) **שמשל ונתליין**

.co*

למלאכה זו עלמה וכריתות

פליי״א [פיל״א]. יעה.

.D

כלתא שרגא דההוא ודאי מעשה דידיה גרמו: אדם מודהרין בהן דלכך עומדין הלכך איכא למימר זה פשע: אבל גדים כו'. דאיכא למימר אנום היה: [ולר"י]. פלוגתה דרבי יהודה בההי פירקה (ד׳ קה:): כל בעלי קומה. אף בעלי חיים ואילנות: נירו. חרישה שלא מרע. סכסוך שייך באבנים לחיכה בשאר דברים: הוה

יונא: ליהוי כוורה. דחייב משום מלאכה בשבת אע״פ שהרוח מסייעתו כשהוא מגביה התבואה ברחת שקורין פליי"א: מלד אחר. היתה הרוח נושבת בחוקה ולא היה מבעיר בכך ובאתה רוח שאינה מלויה ולכתו דמילתה דלה סליק הדעתה הוא. אבל זורה לענין שבת קגי לה ברוח מלויה ולהכי איכוין: למרה נמורי. לשון אישתא למירתא (שנת דף סו.) המימות. כלומר שלא נפח ממש אלא בנשימה כדרך המחמם וירא והנה הסנה בער בנשימתו את ידיו דאין זה ליבוי כלל: מלאכת מחשבת. נתקיימה מחשבתו דניחה ליה ברוח מסייעתו: מתנרי או עפר. להכה נירו ונתקלקל: גמ׳ דשכים אש גכייהו. אין בני

אמינא מה שבשדה. תבואה קאמר

קרא ולא קרקע ממש להכי כתב

קמה בהדיא דהשמא אתרבי שדה

לגופה של קרקע: הכי גרסינן

כולי האי כמי לאין דומין. כלומר

להבל העובים הלדיקים עקודמים

לפורענות: טיבוסה הוה. שלה ירהו

ברעה העתידה לבא דכתיב כו׳:

גליון הש"ם גמ' או מיבעי ליה לחלק. עיין מולין דף פו ע״ב מוס׳ ד״ה למלה ול״ע:

צריק ורשע: יחזקאל כא ח . הַצַּרִיק אָבָר ואין איש 6 שָם עַל לָב וְאַנְשֵׁי חֶסֶד נאספים באין מבין כּי מפּני הָרְעָה נאסף הַצְּדִיק: ישעיהו נז א

. שמות יב כב ואָמָרָתָ לְאָדְמָת ישראל כה אמר יי הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך

באש והסנה איננו אכל: שמות ב כ בורא גיב שפתים שָׁלום שָׁלום לְרָחוֹק וְלַקֶרוֹב אָמֵר יְיָ וְרַפָּאַתְיו: ישעיהו נז יט . בי תַצָא אַש וּמָצָאָה קצים ונאָכָל גְדִיש או הקמה או השרה שלם ישלם המבער את הַבְּעַרָה שמות כב ה 4. ולקחתם אגרת אווב וטבלתם בדם אשר בסף והגַעָהָם אל הַמַשְׁקוֹף ואל שתי המזהות מו הדם אשר בסף ואתם לא תַצָאוּ איש מַפָּתַח ביתו עד בקר:

יוסי יעב״ך, -----תורה אור השלם וַיָּרָא מַלְאַך יְיָ אֵלְיו
בַלְבַת אש מתוך הסנה

בילה יג: חגיגה י: קנהדרין מנ: זנחים מז. כריתות יט:], ג) [לטיל ה: לקמן סא:ן, ד) ולעיל נא, ושם נסמן], כ) [ד״ה אמר], ו) ריימ מייו, ו) רשייל מייו, ק) [דייה זיקא], כי) לייל לרי

TALMUD BAVLI BAVA KAMA 60A

הכונם פרק ששי בבא קמא

ממורת הש"מ

- There is a concept of grama which minimizes the severity of melacha on Shabbos.
- The Gemara says grama doesn't apply to the melacha of winnowing.
- The Rosh explains this is because *grama* doesn't apply when it is the normal way of accomplishing an action.

CANDLES IN THEThe Rama (O.C 344:22) seemingly has a minimalist view on the permissibility of grama. He says that while
grama is biblically not Meleches Machsheves, it is still rabbinically forbidden. The reason the Mishna in
Shabbos allowed it was in a case where significant financial loss was at stake. In such a case, the Rabannan
suspended their prohibition on grama.

Interestingly, The Rama seems to rule that *grama* is entirely permissible when he discusses the laws of melacha on Yom Tov:

Rama: Orach Chaim 514:3

It is permitted to place a candle in a place that the wind [occasionally] blows, so that it will go out. But it is forbidden if the wind is blowing there already.

וּמֻתָּר לְהַשֲמִיד גֵר בְּמָקוֹם שֶׁהָרוּחַ שׁוֹלֵט, כְּדֵי שֶׁיּכְבֶּה; אֲבָל אָסוּר לְהַשֲמִידוֹ שָׁם, אִם כְּבֶר הָרוּחַ מְנַשֵׁב

The Rama here seemingly contradicts himself and says that the wind can be employed to extinguish candles (grama). Nowhere does he qualify this by requiring the risk of financial loss. How can this be?

Rav Chayim Tzvi Shapiro (Responsa 6 Nissan, 5770) resolves these rulings by saying that the 2nd case involves not just a *grama* in employing the wind to extinguish the candle, but an additional degree of indirectness by placing the candle at a time when the wind isn't even blowing. This action is sort of a "super-*grama*" that even the Rama would agree is mutur always. Rav Shapiro rules thus that manipulating a Kosher Switch when the pulse is not active, is a similar "super-*grama*." Not only are you not directly activating or deactivating the receiver (but merely blocking or unblocking the pulse from doing so) but you are doing it at a time when the pulse is not even there. Rav Shapiro ruled that this would **not** be categorized as *Meleches Machsheves* and **would** be allowed, even rabbinically.

QUESTIONS TO • Why would a "super-grama" be enough to allow a Kosher Switch?

CONSIDER

The Chofetz Chaim (Shaar Hatzion O.C. 514:31) resolves the contradiction differently. He says that the Rama is consistent in his original ruling that *grama* is only allowed to prevent financial loss. The Rama's ruling in 514:3 is only applicable on Yom Tov where we often find more lenient rulings regarding melacha. So, the Chofetz Chaim would rule the Kosher Switch not a problem only to prevent financial loss and on Yom Tov.

DON'T PLAY

There is another reason to suggest that the Kosher Switch isn't saved by the *heter* of *grama*. The Rosh discusses a common apparatus from the time of the Mishna. It consisted of an eggshell filled of oil. The eggshell had a small hole at the bottom which fed into a lamp. The Rosh says that one who removes oil from the shell is *chayav* (held responsible) for extinguishing the lamp. The Rosh explains why this doesn't contradict the ruling in Shabbos about stopping fire with water jugs.

Rosh on Beitz 2:17

They [Tana Kama and R' Yosi] only argue there because there you aren't touching the flame, rather just manipulating something external to cause it to go out once it reaches there. But here the oil and wick both [directly] affect the flame and lessening them hastens the extinguishing [so you are] *chayav* (held responsible). דעד כאן לא פליגי התם אלא משום דאינו נוגע בדבר הדולק אלא עושה דבר חוצה לו הגורם את הכיבוי כשתגיע שמה הדליקה. אבל הכא השמן והפתילה שתיהן גורמים את הדליקה והממעט מאחד מהן וממהר את הכיבוי חייב. The implication from this Rosh is that the *heter* of *grama* only applies if one leaves the mechanism (the oil and wick) alone and only changes the external conditions (location or other objects). Once he attempts to interfere with the internal oil-wick connection, it is, by definition, no longer *grama*. The implication from this would be that the Kosher Switch wouldn't be considered a *grama* because it interferes with the pulse-receptor connection internally.

QUESTIONS TO • Why does interfering with the mechanism change the *din* (halachic ruling)? CONSIDER

However, it seems clear that *l'halacha* the Rama does not agree with this opinion of the Rosh. Instead, he would hold like the Baalai Tosfos that oil may, in fact, be removed from the eggshell so long that it doesn't interfere with the light itself, consistent with the standard view of grama from before. This is evident from a different ruling of the Rama (O.C. 517:3) where he allows a lit candle to have wax cut from it, even though this will cause it to go out quicker. This is a direct parallel to the case that the Rosh and Tosfos are disputing and the Rama seemingly comes out on the side of Tosfos.

INTERIM SUMMARY

- The Rama says that grama is only allowed on Shabbos, unless one will lose money.
- Yet he also says one may place a candle in a place that wind will blow on Yom Tov.
 - Rav Chaim Tzvi Shapiro says the second case is allowed because it is a "super-grama."
 - The Chofetz Chaim said grama is only allowed in the second case because it is **Yom Tov**.
- The Rosh says grama does not apply when one interferes with the internal mechanism.
- However, the Rama seems to *pasken* like Tosfos who argue and say *grama* applies there also.

DON'T EMBRACE TECHNICALITIES When this question was asked to Rav Moshe Heinemann, he responded that it may be that the Kosher Switch is technically not a *melacha* because it is a *grama*. Nevertheless, he says that when it comes to halacha more emphasis is placed on **how things look** than on how they are, in reality. For example, if you have two letters in a Sefer Torah that seem to be touching, but with a magnifying glass you can see that they are not actually touching, the Sefer Torah is not kosher. On the other hand, if two letters do not seem to be touching, but with a magnifying glass you see they are touching, it is kosher – because we go according to the way it seems, the way we can understand something with our five normal senses.

This makes sense on a logical level as well. Within the prohibition of murder, halacha distinguishes between actively killing and passively killing. No one would make the argument that taking a gun and shooting someone in the stomach is passively killing them. Yet, in reality all one is doing is causing the victim to bleed out, which disables the heart from sending oxygen to the brain, which only then makes the victim brain dead. The shooter isn't directly removing oxygen from the brain, rather he is preventing it from reaching there indirectly by creating a hole elsewhere. Yet since it so obviously looks like actively killing someone, we treat it as such. Similarly, although on a purely mechanical level, operating a Kosher Switch may not look like *melacha*, we would treat it as such.

A DAY OF REST Even if the above was discounted and the Kosher Switch would be allowed completely as a *grama*, one final problem would remain. The Ramban in Parshat Vayikra (23:24) says the Torah specifically commands us that Yom Tov should be a *Shabbaton* ("day of rest") because in theory, if a person wanted, he could find enough loopholes in the *melachos* to act on Shabbos and Yom Tov the same way he acts the other days of the year. The Torah tells us to rest and abstain not just from the technical definitions of what constitutes *melacha* but also from anything that would stop Shabbos from **looking** and **feeling** like Shabbos.

QUESTIONS TO • What is the value in maintaining an atmosphere of Shabbos? CONSIDER

Tiferes Yisrael: Maseches Shabbos 7, Hilcheta Gevirata

There are other actions which are forbidden by force of Rabbinic enactment because they are weekday activities. These [are forbidden] because they resemble somewhat one of the thirty-nine *melachos...* our Sages nevertheless realized through their holy insight that it can easily lead to a Torah violation. ישנם עוד פעולות שאסור מדרבנן מחמת עובדין דחול, והם בדומה קצת לאיזה מל״ט מלאכות... שיערו חז״ל ברוח קדשם שבקל יכול לבא לאיסור דאורייתא

The Tiferes Yisrael says that just because something doesn't fall into one of the categories of the 39 *melachos*, it may still be forbidden simply because it too closely resembles an actually *melacha* and would be forbidden to prevent further violation.

It was on similar grounds that Rav Asher Weiss came out publicly against the Kosher Switch, citing the reason that it simply **too closely resembled a normal light switch** to be allowed.

CONCLUSION

There is convincing evidence that the Kosher Switch may be an example of a *grama* on a technical level. It is for this reason that Rav Chayim Tzvi Shapiro ruled the Kosher Switch to not be *melacha*. However, poskim point out other issues. These include the fact that using the switch looks like *melacha* and that it may lead to further violation of Shabbos.

DISCLAIMER:

The views and opinions presented in this sourcesheet should not be taken as *halachah l'maaseh*. Before applying these halachos to real-life situations, one must consult with a competent halachic authority.